

OUDERE GEHEIMENISSEN EN BESCHAVINGEN

28 augustus 1953.

Goedenavond vrienden.

Zo staan we dan weer aan het begin van een nieuw seizoen en aangezien het zo'n beetje de gewoonte is van een ieder die cursussen, lezingen e.d. geeft, om van tevoren een klein beetje vast te stellen wat er nu eigenlijk zal gebeuren, heeft men mij - voordat ik met de gebruikelijke waarschuwing kom, want die krijgt u ook nog te horen - de opdracht gegeven om een heel klein - laten we zeggen - tipje van de sluier op te lichten.

Een groot gedeelte van de avond is zoals altijd in uw handen, maar u weet, wij kiezen altijd elke avond zelf een onderwerp. En in deze onderwerpen stellen wij ons voor verder te gaan met het belichten van verschillende geestelijke waarden en in het bijzonder zouden we nu dan - waar we het vorige seizoen, vooral de laatste tijd daarvan, de moderne mens zijn problemen belicht hebben, waar we dan toch ook zoveel gesproken hebben over de kosmos - eens een keer terug willen grijpen weer naar de oudere geheimenissen en beschavingen, om van daaruit een logische en een verantwoorde ontwikkeling op te bouwen, waarbij ook zeker natuurgebeuren niet buiten beschouwing blijft, een soort reeks die haar climax dan vindt - zover het dit programma aangaat - zo tegen december. In december dan gaan we ook ons bezighouden met het volgende jaar, wat dat voor u allemaal mee kan brengen, hoe wij dit zien en dan krijgt u daar ook op het ogenblik al bekende wijze gelegenheid om over de vragen aanvulling daarop te vragen enz.. Dan is het verder vastgesteld reeds door ons, dat - tenzij aardse omstandigheden dit absoluut onmogelijk maken, iets wat we niet aannemen - dat de vrijdagavond die ligt omstreeks de Kersttijd, zal worden gebruikt om in het tweede deel van deze avond een bekrachtiging van draagtekens opnieuw te doen plaatsvinden. En dan weet u dus zo'n klein beetje waar we naartoe willen.

De achtergrond van al deze dingen ligt in de grote waarheid en wijsheid die uiteindelijk overal te vinden is, die waarheid die niet nader te omschrijven is, waarvan we alle facetten kunnen kennen, maar die we in haar geheel toch niet kunnen doorgronden. En die waarheid die noemen we "God", dat is een waarheid waar wij ook nog steeds trachten naartoe te gaan.

Dat betekent dat we heel vaak - zo goed als ieder mens - een misstap maken, dat we wel eens een keertje te haastig of te langzaam zijn, dat betekent kort en goed, we maken fouten, wij kunnen niet altijd op feiten afgaan, want wij weten niet alles en we bouwen ook theorieën.

En nu is een theorie een eigenaardig ding, dat weet u.

Een theorie dat is een these gebouwd op onomstotelijke feiten, die naar korte tijd door andere onomstotelijker feiten omver geworpen wordt. En dat zal ook voor ons vaak het geval zijn, maar wanneer het zuivere theorie is die wij u verkondigen, dan zullen we daar de nadruk op leggen, dus dan bent u gewaarschuwd. In ieder geval, de punten van overweging die wij u geven, zullen hoop ik wel de moeite waard zijn. En nu geloof is dus dat mij alleen nog overblijft om u te vragen - ernstig, dringend vrienden - gebruik toch vooral uw eigen hersenen, gebruik uw eigen geestkracht en eigen geestesgaven. Die heeft u niet gekregen door ze in een kastje weg te sluiten en al datgene wat wij u hier nu vertellen, als onomstotelijke waarheid aan te nemen zonder meer. Trek er op uit en probeer de waarheid voor uzelf te veroveren, dan kan wat wij zeggen voor u misschien iets betekenen, zoiets als een wegwijzer, een wegwijzer die u kan helpen om aan het doel te komen. Maar degene die de wegwijzer zelf als doel stelt, ja, die blijft staan waar hij staat, die komt niet verder. De Orde en alle sprekers daarin, willen niets anders zijn dan wezens die uw gedachten wakker maken en u helpen om zelfstandig verder te denken. En daarmee vind ik dat ik een inleiding heb gehouden die voldoende is.

En nu gaan we natuurlijk beginnen en op mij valt dan de ietwat zware taak om nu maar ineens zo, à bout portant voor u een inleiding te scheppen die dan de verdere weken, week na week, door anderen zullen worden uitgewerkt.

Kijk eens, er bestaat een aarde, die aarde - dat weten we allemaal - dat is een stukje ster dat bijna gestorven is en in dat bijna sterven leven draagt. Het leven wat zij draagt is in de loop van de tijden de mensheid geworden. Die aarde is oud, al heel oud.

Achthonderd miljoen jaren geleden - en dan zeggen we het nog maar heel globaal - begon ze haar wervelende tocht rond de zon. Tweehonderd miljoen jaren geleden droeg deze aarde al leven en had ze al beschavingen gekend, beschavingen van een andere soort, en aard dan de uwe, dat is waar, maar dan ook onder heel andere levensomstandigheden dan de uwe.

Tachtig miljoen jaren geleden waren er al mensen, niet van vandaag, dat is begrijpelijk, maar waren er al mensen d.w.z. bezielde wezens die zich langzamerhand ontwikkelden tot zoolgangers en verder tot mens, wezens die hadden geleerd om te denken, die geslacht na geslacht grotere gaven voor zich veroverden en die met deze gaven telkenmale weer werden gesteld voor grotere raadselen. En hoe verder de wereld gaat, hoe verder die mensheid de wereld verovert zoals ze denkt. Ach ja, zegt de vlieg, ik heb de gehele eierschaal bewandeld en dus is het ei het mijne, maar ze begrijpt niet het wondere leven, de kracht die erin schuilt, beseft de mogelijkheid niet en kan niet oordelen over het bederf of de werkelijkheid.

De aarde is eigenlijk een ei en het wezen wat er overheen gaat, dat zijn weg zoekt moeizaam over oceanen en rivieren, dat over land trekt, is niet veel meer, want de wereld leeft en deze wereld is een wonderlijk leven, een leven dat ontzettend veel herinnert aan het leven van moeder-zon. In deze wereld zijn krachten geketend die uw belachelijke atoomproeven zouden maken tot een knikker van een knaap tegenover de grootse macht van natuurkracht die daar is opgeslagen. En de mens heeft altijd iets daarvan begrepen.

Ruim vijfhonderd jaar voordat Christus geboren werd op aarde, heeft een wijsgeer al gezegd: "De aarde is een eeuwig vuur dat vlammend door de duisternis gaat".

En dat is het eigenlijk, deze aarde is een levende macht en daar moeten we vanuit gaan, een levende macht die op die dunne eischeal waarop dan al het leven zich beweegt, steeds weer op haast onbegrijpelijke wijze haar werking doet voelen, een macht die bergen verheft en eilanden doet verbrokkelen, een macht die watervloeden stuurt of die alle wateren in zich opneemt totdat er overblijft een kale droogte. Het is begrijpelijk dat elk denkend wezen dat in deze fase van het aards bestaan op aarde leefde, heeft moeten nadenken over de oorsprong van deze kracht. En daar begint dan eigenlijk het grootse verhaal van de ontwikkeling van de mens. De mens die alles accepteert, ach die blijft in zijn kleine dorp, hij leeft wat en hij werkt wat voor zijn eigen gemak en hij komt niet verder, hem drijft geen enkele kracht tot onderzoek, tot bewijs. Maar de mens, deze mens die nog helemaal niet leek op de mens, deze mens die nog een tijdlang als een soort rob gestoeid heeft langs de stranden van de oceaan, deze mens die aarzelend zijn eerste schreden heeft gezet in het vreemde varenoerwoud van een oude tijd, deze mens had een Goddelijke Vonk in zich, zijn lichaam was ontwikkeld tot denken en zijn geest kon zich verrijken in dat lichaam.

En zo, zo, mijn vrienden, begint dan nogmaals die vreemde ontwikkeling die de mens gedreven heeft totdat hij alle kenbare geheimen van de aarde, gekend en onderzocht heeft. Dat is die geheimzinnige macht die hem deed scheppen een dichterlijke Olympus, die hem deed scheppen Eeuwige Jachtvelden, een rijk van de Onderwereld en een Hades.

Want deze machten zijn het die de mens doen denken aan al wat er leeft en bestaat buiten de mens. De geheimzinnige, onzichtbare, onvatbare krachten die werken in het menselijk bestaan, ze hebben hem gewezen op dat schijnbare noodlot dat soms als een bliksemflits neerstort op een mens, zijn hele lot en zijn hele leven verandert.

Of dat nu is de gewapende jurnaude(?), van een ichtyosaurus die een voorhistorische jager vat, of het is misschien een latere jager die het rotsblok op de sabeltandtijger werpt en zelf neerstort, in de stuiptrekkingen omkomt, of dat het is de vorser van deze dagen die verdwijnt in het oerwoud en niet meer terugkeert, ze zijn allen gelijk. Noodlot? Ja, maar er moet toch iets meer zijn, waarom juist deze en geen ander? En die mens is gaan zoeken en die mens heeft vreemde dingen gevonden; hij vond een steentje op zijn weg en hij stak het in zijn zak en zie het bracht hem geluk. Hij dacht dat het geluk lag in het steentje en hij heeft van dat steentje een huisgod gemaakt, en uit de huisgoden zijn andere goden gegroeid, die goden zijn symbolen geworden voor grotere begrippen.

Er zijn kerken gekomen en priesters, er zijn vorsten gekomen en gezamenlijk hebben ze de wereld steeds meer aaneengesmeed tot één hechte eenheid. De banden die misschien in het begin bestaan hebben bij de eerste mensen, waren lang verbroken, want een noodlot of de

natuur had bruggen van land gebroken en onstuimig water gesteld in plaats van een verbinding van land tot land. Vuur- en asregens hebben de sporen van voorgangers uitgeblust, er zijn paden vergeten geworden en de mensen leefden in dorpen en dat mag niet, de mensen leefden toen in grenzen door de natuur gesteld, met de goden die ze hadden leren kennen uit de natuur, maar de zoekers zijn altijd verder voortgegaan, ze zijn uitgegaan soms als predikers en ze hebben wonderen gedaan omdat hun geloof in hun God groter was dan het geloof van anderen. Ze zijn uitgegaan als krijgslieden en ze zijn teruggekeerd met slaven en buit, ze zijn uitgetogen als handelaren en ze hebben de bekende en onbekende wereldzeeën bezeild, ze hebben banden geslagen rond de aarde.

Wat eens de natuur was, wat eens de natuur deed, werd meer en meer de taak van de stofmens op aarde. En deze stofmens werd erbij geleid en geholpen door krachten uit de geest, Engelen Gods zo u wilt, krachten, stralende Zonen van het Licht, die telkenmale weer de vonk van het goddelijk vuur in een menselijk hart hebben geplant en we hebben gezegd: ga uit, ga uit en zoek, zoek de geheimen, zoek de waarheid. De dagen zijn voorbij dat de aarde één groots en blind avontuur was, de stromen zijn in kaart gebracht, de zeeën bekend met hun diepten en ondiepten, hier en daar piekt misschien nog op uw wereldkaart een enkel plekje wit, hier of daar verbleekt misschien dit scheppingswerk van menselijk vernuft nog een ogenblik bij het gedenken van de machtige natuur die niet te overwinnen was.

Maar u kent dan toch uw wereld. De mens heeft zich voertuigen geschapen en hij gaat van stad tot stad, van land tot land, sneller, sneller, sneller dan de wind en zo dadelijk sneller dan de zon, maar er zijn nieuwe grenzen gerezen, grenzen van mensen.

Het avontuur van uw wereld is nu het avontuur van mensenharten, de strijd in uw wereld is niet meer in de eerste plaats de strijd tegen de ongekende, niet getemde natuur, maar van mens tegen mens. En zo is ook het zoeken naar God veranderd. Niet meer een machtige God tronende in een donderwolk, niet meer een hemelruiter stormend langs het hemelfirmament, niet meer een zonneboot, niet meer de wagen, o nee, ze zijn in kaart gebracht en geteld de sterren en de zon is gemeten en gewogen. En toch leeft er een God.

Telkenmale weer, bij elk geheim staat men weer voor dezelfde vraag: waar en wat is God, wat is de grens van de mogelijkheden? Hoe kan het dat er wonderen gebeuren? En daar is maar één antwoord op: de weg naar uw God voert door de mens, door de menselijke geest, door het menselijk hart, door het menselijk leven. En dat antwoord is het resultaat van duizenden en duizenden jaren zoeken, het resultaat van ongetelde eeuwen van zwoegen, van zoeken, van leven. En wat in de oudheid werd gekend en wat u misschien weer vergeten bent, dat is nog van kracht, dat bestaat nog. En voor hen die ze weet te duiden deze tekens, wordt een nieuw land in kaart gebracht, daar wordt een nieuwe wereld geschapen, een nieuwe globe, een globe die niet meer is aarde, of hemel en aarde, maar die is de kracht van de geest die u tekent de wonderlijke wegen van de menselijke geest, die tekent haar gaan langs vele goden en vele gedachten, door vele sofismen en filosofieën, haar gaan langs vele geheimen, het doorspeuren van vele afgronden, tot dat wat u nu bent.

En juist omdat u de erfgenamen bent van al datgene wat in ongetelde jaren werd bereikt, niet alleen maar door de mensheid door de lichtende kracht die deze mensheid leidt en bijstaat op bevel van de Schepper. Daarom zult u moeten beseffen wat uw taak is.

En al wat wij in de komende maanden zullen doen, is trachten u te bewijzen dat de bakens reeds lang zijn uitgezet, dat de weg duidelijk en klaar voor u ligt en dat het alleen maar een acte van wil betekent, een zeggen: "ja, ik aanvaard om deze weg te gaan".

En wanneer u dat doet, dan zult u in u dragen het nieuwe geslacht, de nieuwe mogelijkheden voor een nog grootsere geest in een nog beter lichaam, een overwinning op het duister, een overwinning op het niet weten, een overwinning op uzelf vooral, een overwinning voor het menselijk egoïsme dat niet begrijpt het functioneel verband dat er sedert het begin van de dagen bestaat tussen mens en mens, mens en God, mens en aarde.

Ziedaar vrienden, dit is een inleiding, meer niet. We zullen het op vele manieren uit elkaar moeten rafelen. En er zijn anderen en betere deskundigen dan ik, die het u voor zullen rekenen aan de hand van de oude geschiedenis en van de nieuwe, die het u zullen verklaren aan de gedachten, misschien van een oud Grieks wijsgeer, van een lang vergeten Chinees dichter, evengoed als aan de hand van het Evangelie. U hebt een taak en deze taak is niet om in onvrede, in een ongerechtvaardigde strijd lust door de wereld te dwalen. Uw taak, mijn vrienden - en ik hoop dat wij ertoe mogen bijdragen dat u dit inziet - is, door het offer dat

uzelf brengt, het kwaad in de wereld te doen sterven, dat is uw taak, want deze kleine broze schil van vaste stof die voor u is uw aarde, liggende boven een laaiend vuur van nog gebande zonnekracht, daarvan te maken wat het eens was, toen er nog geen mens was om te vragen naar de geheimen, een paradijs, een uiting van de goddelijke geest in volmaakte vorm. Ik dank u voor uw aandacht.

MEDITEREN VOOR GELD VOOR HIËRARCHISCHE DOELEINDEN

Goedenavond vrienden.

U heeft zo'n klein beetje gehoord wat de plannen zijn, maar, we laten het ons natuurlijk niet nemen om ook met u samen te werken, want per slot van rekening als u een onderwerp opgeeft, dan dwingt u ons ook om onze gedachten eens te richten op wat anders.

En dan mogen er een hoop mensen zijn die dan zeggen, zoals dat zo vaak gebeurt: nou, hadden ze dan geen beter of geen diepgaander onderwerp kunnen kiezen?

Maar dan rest toch in ieder geval de steller van zo'n onderwerp of zo'n vraag de verdienste, om ons weer gedwongen te hebben ons bezig te houden met dingen die misschien eigenlijk onze belangstelling niet voldoende hebben. En dan zou ik zeggen, vertelt u eens, wat voor onderwerp mag ik dan op deze eerste avond voor u behandelen?

Reactie Leiding: Vriend er is hier een vriend aanwezig uit Alblisserdam en die heeft een heel mooie brief geschreven en die heeft daarin een onderwerp, het was feitelijk een vraag maar ik vind het zo mooi, dat ik zou er een onderwerp van willen maken, wat deze vriend bijzonder op prijs stelt. Mag ik u dit eventjes voorlezen?

Een internationale esoterische school geeft heden aan haar studenten, in verband met de financiële nood, voor de uitvoering van het geestelijk werk een meditatie voor het juiste richten van geld. Deze school zegt o.m. dat geld een geestelijk wapen is en in nieuwe banen moet worden geleid en wel ten dienste van de geestelijke hiërarchie waarvan Christus het hoofd is. Deze meditatie is bedoeld voor het verschaffen van de nodige hulpmiddelen die nodig zijn voor het werk dat gedaan moet worden voor de voorbereiding van de wederkomst van Christus o.m. het in alle landen verspreiden van een geestelijke boodschap in gedrukte vorm enz. enz. Dit meditatiewerk voor het aantrekken van geld voor hiërarchische doeleinden moet dan eenmaal per week verricht worden en mag en kan alleen gedaan worden door hen die niet vragen voor het afgescheiden zelf en geschiedt in de naam van Christus.

Deze school zegt: de mens durft wel te bidden voor middelen om aan de stoffelijke noden van de lijdende mensheid tegemoet te komen en onzelfzuchtig te werken voor het inzamelen van gelden voor bv. het Rode Kruis of voor voedsel voor hongerend Europa. Waarom dan niet te mediteren op geld dat nodig is om het werk van de geestelijke hiërarchie voor het komende nieuwe tijdperk voort te zetten en dus de allergrootste nood van de mensheid te lenigen, waaraan het welhaast te onder gaat?

Nu is mijn vraag: is deze meditatie goed of niet goed, is deze meditatie wit of zwart, of grijs of iets dergelijks? Vragensteller kan verstandelijk geredeneerd wel met deze meditatie instemmen en toch is hij misschien zeer onlogisch, want innerlijk is er iets in hem dat maakt dat hij enigszins huiverig tegenover deze meditatie staat.

Als slot: hoe denkt u hierover goede vriend, worden de hiërarchische doeleinden inderdaad geholpen door deze aantrekkende meditatie? Wilt u ons s.v.p. grondig vertellen wat u of uw groep daarvan afweten en wat u daarvan denkt?

Bij voorbaat van deze vriend en van ons allen de hartelijke dank.

Antwoord: Nou, dat is dan een aardig kluijfe. Kijkt u eens vrienden, wanneer wij hier een antwoord op moeten geven namens onze Orde, dan zou ik haast in Bijbelse taal moeten spreken: "Wat aarzelt u kleingelovigen? Vertrouwt u dan niet op de macht des Vaders?"

Het is allemaal heel aardig om te spreken over de noodzakelijkheid van dit en van dat, natuurlijk. Maar gelooft u nu werkelijk dat, als het Gods wil is dat er drukwerken en voor mijn part hele boekdelen aan ieder mens op aarde worden gegeven, dat ze er niet zullen komen? Mediteren over het geld lijkt mij dus eigenlijk een beetje wantrouwend toe.

Men kan tegenover God de behoefte vaststellen, dat doet per slot van rekening ieder mens.

Of hij nu bidt: "geef ons heden ons dagelijks brood" of dat hij zegt in andere taal: "het is het recht van de werkman om werk en brood te hebben". Ieder bidt op zijn manier, tot zijn God. Maar wanneer men daar gaat mediteren dan vraag ik mij af hoe zo'n meditatie zou moeten verlopen. Op deze wijze bv.: - het is natuurlijk maar een voorbeeld, hoor - ja, er is geld nodig om de geest te helpen. Hoe kan ik als mens ertoe bijdragen dat er meer geld beschikbaar komt. Zou ik niet eens een keertje Jansen, of Pietersen of Klaassen aan kunnen schieten en zou ik dan misschien niet een bazaar kunnen openen. Of zou ik misschien een kleine speculatie, in Gods naam en voor God kunnen verrichten.

Ik neem aan dat degene die mediteert, dat volledig onzelfzuchtig doet, alleen om dit grootse doel nu een beetje nader te komen. Maar merkt u iets? Heeft u wat gemerkt in die meditatie?

Waar leidt dat toe? Wat kan ik doen, en "wat kan ik doen" dat leidt dan onmiddellijk tot de vraag, "hoe kan ik een ander bewegen om datgene te doen wat ik wil" en daar zit me geloof ik de fout in deze stelling. Verstandelijk gezien natuurlijk, er zijn kerken nodig en gebouwen en muziekinstrumenten en orgels en weet ik wat al niet meer. Degenen die deze leer verkondigen moeten leven en alles, alles verder. Maar hoe was dat eigenlijk?

Laten we in de stijl blijven van mijn voorganger, de Oude tijd, daar gaf men een tiende.

Daar hoeft niet over gemediteerd te worden, een tiende van wat men verdient dat kan een ieder die dan zo toch werkelijk onbaatzuchtig zou mediteren, ook wel missen.

En wanneer hij dat tiende geeft, dan doet hij veel meer dan wanneer hij honderd keer mediteert, want hij brengt een offer. En geloof me, de waarde van het offer gaat heel wat verder dan die van de meditatie. Dat is dus van onze kant uit gezien, maar nu moeten wij het ook van uw kant beschouwen.

Er zijn mensen die een deel van de waarheid bezitten, waarheid in haar volledige vorm bezitten wij ook niet en dientengevolge kunnen wij vaststellen dat ook op aarde de mensen de waarheid slechts ten dele bezitten, want wij erkennen in u zo vaak onze gelijke. Dus de volledige waarheid bezit men niet, waarom dan deze actie?

Om de medemensen van eigen gelijk te overtuigen? Zou het niet veel verstandiger zijn om de geheimen die men kent, men spreekt over een esoterische school, een esoterische school betekent een school die bepaalde geheimen kent die niet algemeen openbaar gemaakt werden, anders is het geen esoterische school. Elke esoterische scholing leidt tot het doorgronden van geheimen van de geest, van het goddelijke. Dus zij kent geheimen, waarom dan niet deze geheimen aan het werk gezet? Wanneer Christus wederkomt op aarde, dan is er heus geen geld nodig en dan is er ook geen geestelijke ontwikkeling nodig en geen ontvangstcomité, dan is er niets meer nodig, want dan zijn de dagen vervuld, dan begint de nieuwe tijd. Het geld zou dus vóór die tijd nodig zijn, maar waarom?

Om proselieten te maken? Ja, maar wat heeft dat voor nut om proselieten te maken?

Het is natuurlijk erg prettig als men zeggen kan: ja, wij hebben deze bewustwording beleefd met één, twee, tien of honderd man, en kijk, nu zijn er miljoenen die met ons meegaan.

Maar zoekt men dan eigenlijk niet de veiligheid van de kudde op in een ietwat verward besef van de mogelijkheid van eigen falen? Degene die weet dat hij de waarheid heeft, die handelt daarnaar, die mediteert daar niet meer over. Meditatie is slechts een methode om tot een zeker bewustzijn te komen, is het bewustzijn er eenmaal dan is de meditatie overbodig geworden. En mediteren over geld dat zou dus stoffelijk ten gevolge hebben dat zeer veel mensen die zich tot nog toe alleen bezighielden met zuiver geestelijke waarden - om het voortbestaan van deze geestelijke waarden te waarborgen, of de verbreiding daarvan - zich bezig gaan houden met geld. Wat is nu geld? Geld dat is de valstrik nietwaar, die de mensheid wordt gesteld door het egoïsme, geld is eigenlijk het meest duivelse dat er is op de wereld.

Dat beseft men niet omdat het noodzakelijk is.

En we mogen ook - over gunstig tussen twee haakjes door - met zekere vreugde vaststellen, dat het geld langzamerhand van karakter verandert, dat het eerder een vertrouwenskwestie wordt, waarbij de onderlinge verplichtingen worden vastgelegd door een of ander contract of een stukje papier desnoods, of een muntstuk, waarbij de werkelijke waarde daarvan niets

meer te doen heeft met de aangegane en aanvaarde verplichting, nietwaar, het grootste gedeelte van uw geldzaken drijft tegenwoordig op het bankwezen. Bankwezen nu, is het omgaan van grote potentiële waarde waarbij over het algemeen met de transactie die worden volvoerd, wanneer slechts achter deze bank staat een staat, een volk dat betrouwbaar is. Betrouwbaarheid wordt in veel gevallen tot het criterium voor de beoordeling van een munt. Dat was dus tussen twee haakjes.

Nu zult u heel goed begrijpen dat wanneer die mensen over geld gaan mediteren, de verleiding erg sterk wordt om de gevonden waarden - in meditatie gevonden waarden - niet alleen onzelfzuchtig toe te passen. Zoals de turfsteker zei, ik zal geen kou lijden want ik zit in het veen. En hij vergiste zich misschien wel, maar hij dacht toch, als ik zoveel turf steek dan kan ik er wel een paar voor mijzelf ook maken. Een dergelijke meditatie zou dus bevorderen een sterk stoffelijke instelling van de mens. Zuiver logisch geredeneerd naar wat elke dag gebeurt op uw wereld, wat u uit uw eigen omstandigheden kent. Ook vanuit dat standpunt vind ik dus deze wijze van mediteren niet erg prettig en aanvaardbaar en ze zouden mij dan ook zeer bang maken juist voor al die zwakke broeders die het licht misschien zien - het licht wat deze speciale richting of school brengt - maar voor wie dat licht zeer snel verduisterd kan worden door een heel dun velletje papier, wanneer er maar voldoende geldswaarde op geschreven staat. Mij dunkt dat men dergelijke dingen tevens in overweging zou kunnen nemen.

Dan verder, het richten van geld. Ja, waarop is geld gericht, in vele gevallen wordt het geld gericht op levensonderhoud en op productie. Nu is productie wederom een methode om te komen tot levensonderhoud. Dus, het geld op deze wereld is over het algemeen goed gericht, ook zelfs mijn vrienden, wanneer u - om te antwoorden op een gedachte uit de zaal - wanneer u de begroting en de begrotingstekorten reeds hebt vernomen. Ook wanneer er gelden worden uitgetrokken voor misschien niet zo nuttige uitgaven, dat doet een ieder, ook in zijn eigen huishouden. Dus het geld wordt gericht op het geluk van de mensheid, alleen de enkeling die in de ban komt van dat geld richt het verkeerd, want hij richt het op een altaar als het ware, een altaar dat hij in zichzelf en voor zichzelf heeft opgebouwd en waarop het geld dan wordt gestapeld als een steeds groeiende Godheid. Maar dat is de bedoeling niet.

De mens die op een dergelijke wijze over geld denkt, wordt door het geld bezeten, zoals heel veel mensen door de techniek bezeten worden. Maar een normaal mens richt zijn geld op leven, het leven zelf en het laten leven van anderen. Ik geloof dat dat de beste wijze is waarop geld gericht kan worden, want geld is nu eenmaal de uitdrukking van het stoffelijk streven op aarde. Wanneer dit geld zou moeten worden omgezet in iets wat de geestelijke waarde bevordert, dan kan dat nooit van bovenaf gebeuren, dan kan dat nooit gebeuren door een organisatie die daardoor tracht haar eigen geestelijke bewustwording uit te breiden, want u kunt de mensen honderd keer zoete koek voorzetten en als ze gesteld zijn op een knakworstje, dan zullen ze toch het knakworstje kopen. Begrijpt u wat er al weer zeer sterk meewerkt in dit richten van het geld? De mens en de behoeften van de mens.

Anders gezegd: als er behoefte bestaat aan deze boodschap, dan zal het geld voor deze boodschap ter beschikking zijn. Wanneer er behoefte bestaat aan iets, dan wordt alles geofferd om aan deze behoefte te voldoen. Een mens die in geestelijke hongersnood verkeert en zich daarvan bewust is, offert alles om geestelijke wijsheid te kunnen krijgen.

En de mens die zich er niet van bewust is?, vraagt u. Die maakt u toch niet bewust, want dit bewustzijn komt niet vanuit de mens maar komt vanuit de geest. En vanuit de geest komt het ook vanuit God en daarom zou ik deze beschouwing - die hopelijk niet al te onsamenhangend is geweest - dan weer willen besluiten met de woorden waarmee ik begonnen ben: "Wat aarzelt u kleingelovigen, hebt u dan geen vertrouwen in den Vader?"

Mediteer op God, leg God uw doel en wensen voor en als er geld voor nodig is dan zorgt God ook dat het geld er komt, maar mediteer niet over het geld, want het geld is een wolk die het aangezicht Gods voor u beschaduwet en doet verdwijnen. Nu, ik hoop dat ik daar voldoende mee heb gezegd. Als er iemand is die wat heeft op te merken, gaat uw gang.

Reactie(Vragensteller): Ik ben zeer voldaan en ik dank u zeer vriend.

Antwoord: Nu, is er verder ook geen mens die er wat op te vragen heeft?

Nu vrienden dan moet u maar gaan pauzeren, dan geef ik het medium vrij. Ik wens u allen nog een prettige en een zegenrijke avond en ik dank u erg voor uw werkelijk prettig

toeluisteren, ik dank ook sommigen voor hun zeer instructieve reacties en gedachten ons toegezonden en ik wens u dan verder veel plezier en bewustwording.
Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Met het beantwoorden van de vragen belast zich onze geestige intelligentie, Henri.

Goedenavond vrienden.

Het is een vragenrubriek en nu is het wel de vraag of er vragen genoeg zijn die ik beantwoorden kan om te zeggen: het is een vragenrubriek die de moeite waard is.

Maar aan de andere kant, er zijn zoveel vragen in de wereld waar niemand een antwoord op heeft, dat u mij niet kwalijk moet nemen als ik op een enkele vraag ook geen antwoord weet. Per slot van rekening het is aldoor nog steeds de vraag: vrede of oorlog.

En nu zou iedereen daarop willen zeggen: "vrede", maar als iedereen vrede zou zeggen, ja, dan zou het nog de vraag zijn of het vrede zou zijn of oorlog, dan zouden we elkaar uit zuiver vredelievendheid elkaar nog eens even een kopje kleiner maken.

Ja, ik bedoel dat zijn zo allemaal van die bittere vragen, van die moeilijke vragen, maar ik hoop dat ik van dergelijke vragen verschoond blijf. Ik mag helemaal niets vertellen over de toekomst. Nu is die toekomst niet zo erg somber, dus, je verliest er niets bij hoor, ik bedoel, ik zou je toch geen bange dagen en nachten bezorgen met allerhande sombere voorspellingen.

Er zijn misschien wel mensen die graag sombere voorspellingen doen, maar ja, je hebt overal pessimisten en optimisten, laten we maar optimist blijven. Nou, en tegen de tijd dat de mist op is getrokken dan zullen de optimisten wel zien dat ze gelijk hebben.

Maar laten we met de vragen beginnen want anders dan neem ik veel te veel tijd in beslag.

Vraag Leiding: Vriend, ik heb hier een vraag van iemand die zit er heel erg mee.

Wanneer, waar, hoe en op welke leeftijd is Jezus gestorven. Wie is het bekend waar hij begraven is?

Antwoord: Waar Jezus begraven is - om van achter af te beginnen - is niemand bekend want Hij is niet begraven. Hoe Jezus gestorven is, ik geloof dat het Evangelie daar genoeg over vertelt, want we bedoelen hier toch Jezus Christus, nietwaar? Op welke leeftijd?

Nou, waarschijnlijk volgens de telling van heden ten dage zouden we zeggen dat Hij 37 jaar is geweest, maar symbolisch gezien 33 jaar, n.l. $3 \times 3 = 9$, getal van de opperpriester, van de offeraar. Waar? Dat staat ook in het Evangelie. Men kan het Christendom aannemen en dan moet men deze dingen ook maar aannemen, want ze zijn van weinig belang.

Men kan ze verwerpen en dan komt de grote vraag op, of dat graf daar in Madras inderdaad het graf is van Jezus en of Jezus daar inderdaad op 63 en 67 jarige leeftijd daar gestorven is of dat het 56 was. Maar in een dergelijk geval doen we afstand van Jezus Christus.

En zelfs dat kleine beetje wat er als een echo door de eeuwen tot u is overgewaaid van wat Hij was en wat Hij leerde, ik geloof dat moet toch al voldoende zijn om te zeggen: Jezus Christus is voor mij de mens die geboren werd in Bethlehem en die stierf te Jeruzalem op de Schedelberg, die niet begraven is, omdat hij oploste en sublimerde, gaande naar Zijn Vader. De Vader is van ons allemaal, God de Vader.

Wij kunnen daar natuurlijk hele disputen over voeren, maar het is een kwestie van geloof, want het historisch bestaan van Jezus zelf is op het ogenblik nog niet volledig bewezen. Het is onbewijsbaar, hetzij dan dat men de folklore, de plaatselijke legenden en de verklaringen van anders gelovigen daaromtrent aanvaardt, te bewijzen dat Jezus gestorven en begraven is. Het is onmogelijk anders dan uit getuigenis van de Christenen vast te stellen dat Jezus inderdaad de kruisdood gestorven is, het is niet anders dan uit de overlevering en de vaststelling van de eerste Christenen aan te nemen dat Hij ten hemel is opgevaren of opgenomen. Dit zijn vragen van geloof. U heeft het mij gevraagd, ik geef u dit antwoord: Jezus, genaamd de Christus, is gestorven op 37 jarige leeftijd.

Hij is gestorven onder het Romeinse recht op de plaats Jeruzalem.

Hij echter - zich zodanig veredeld hebbende - kon de dood als zodanig overwinnen, maar kon Zijn verheerlijkte substantie, Zijn vergeestelijkte substantie niet meer langere tijd op aarde

houden en is opgegaan naar die gebieden waar Hij nu nog woont en van waaruit Hij ook op deze wereld soms nog weerkeert, al kent men Hem dan misschien niet meer als Jezus van Nazareth de profeet en zou Hij door degenen die in Jezus Christus geloven, misschien verworpen worden. Nou, kunt u het ermee doen?

Reactie: Het is zeer naar mijn genoegen.

Reactie Leiding: Hier heb ik een portret gekregen, een gedrukt portret. Ik mag het misschien voor u neerleggen. Ik weet niet, maar ik vermoed wel dat u het wel waarnemen kunt.

Ik mag de naam ervan noemen, er staat onder geschreven Sebastiaan Castellio en hij heeft de eretitel wat zo bij ons past "Apostel der Verdraagzaamheid".

Er zijn hier vrienden in onze kring die zouden het bijzonder op prijs stellen als het u mogelijk is, over deze apostel der verdraagzaamheid..... (band loopt af en deelt de intelligentie mede dat hij hieromtrent geen mededeling kan doen doch dat hierop nader zal worden teruggekomen.)

Vraag: Enige weken geleden is gezegd dat van de 22ste op de 23ste augustus iets zou gebeuren, een catastrofe, en is toen gevraagd of dat zo was en toen heeft de intelligentie gezegd dat de datum niet juist was, het zou van de 19de op de 20ste gebeuren.

Antwoord: Ja, en weet u wat er toen gebeurd is? Toen is er een H-bom ontploft. Zo gezegd als onderstreping van mijn verklaring van zekere zijde. Gewone proefneming.

Toch is het een catastrofe, dat zult u nog wel merken. Maar nu we het over voorspellingen hebben, zullen we nog eventjes verder gaan. Kijk eens, wanneer er iets voorspeld wordt dan is het zo stil dat je wel een speld kunt horen vallen en dan nemen ze zich allemaal voor om met alles wat er voorspeld wordt rekening te houden. Maar dan zijn er mensen die denken dat alle dingen onveranderlijk zijn en dat is niet zo.

Wanneer wij gezegd hebben - dat hebben we gezegd als ik mij niet vergis - dat er vliegtuigen zouden verongelukken, dat er kabinetscrisissen zouden komen. Wanneer wij hebben gezegd dat er watersnood zou komen, dat er aardbevingen zouden zijn, dan hebben wij dat geconstateerd aan tekenen die met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid het voor ons mogelijk maken vast te stellen: dit moet haast wel gebeuren. Net zo goed als je kunt zeggen: dat kaarsje daar dat staat zo gevaarlijk in de kerstboom, als het maar even brandt, dan gaat de zaak in de fik. En dan kijk je zo eens rond en dan zie je dat niemand het merkt en wat zeg je dan? De kerstboom gaat in brand, maar het kan zijn dat er op het laatste ogenblik toch wel iets gebeurt. Dus dat is punt 1, dan punt 2 is dat er heel veel dingen gebeurd zijn in deze dagen waar u het fijne niet van weet, en juist die dingen waar u het fijne niet van weet en misschien nooit van te weten komt, die zijn erg belangrijk want die hebben te maken met het lot van uw wereld in de komende vier jaren. En die gebeurtenissen die hebben zich afgespeeld o.a. in deze kritieke data - in deze week dus - liggende om deze datum, die hebben zich verder afgespeeld van ongeveer 14 tot 23 juli en die hebben zich afgespeeld van 9 t/m 14 juni.

Dat zijn allemaal dingen die van groot belang zijn, maar het is voor anderen van even groot belang dat deze dingen - althans voorlopig - niet openbaar worden gemaakt, want daardoor zouden misschien zeer grote moeilijkheden ontstaan. Dan zou misschien de UNO de UNO niet meer zijn, omdat er niet alleen "yes" maar ook "no" gezegd zou worden en dat zou erg pijnlijk zijn. Dus zo zit dat in elkaar. En nu zal je zeggen, het is een aardige doodoener, misschien hebt u gelijk. Maar laten we blij zijn dat er niet meer gebeurd is, laten we blij zijn dat die ramp die u verwachtte - die grote natuurramp die u verwachtte - gebleken is een betrekkelijk kleine te zijn. En als ik u nog een raad mag geven zo - we praten er nu over - bidt God dat het de komende zes maanden zo mag blijven, want de oorzaken die zijn in de laatste drie maanden gelegd, zowel op zuiver natuurkundig, nietwaar, op geologisch gebied, of wel op politiek terrein en het zou mij niet verwonderen als de uitwerking van deze paar maanden nog ongeveer een jaar of vier voelbaar blijft, voelbaar niet alleen in onregelmatigheid van het weer enz. maar evenzeer nog in grotere gebeurtenissen, niet altijd directe rampen, maar toch grotere gebeurtenissen en zeker ook verschillende betrekkelijk scherpe economische crisissen. Dus, nou ik heb er het mijne zo weer een beetje over gezegd. Is er nog iemand die onder het mes moet?

Vraag: Kunt u ook zeggen of het mogelijk is dat de invloed van die H-bom ontploffing of die ook invloed heeft op de weersgesteldheid?

Antwoord: Ja, die hebben invloed op de weersgesteldheid en nu ga ik eventjes spieken bij een deskundige hoor, die ik toevallig aan de lijn kan krijgen, of heb op het ogenblik al.

Wanneer enigerlei atoomexplosie plaatsvindt, dan wordt hierdoor een betrekkelijke grote hoeveelheid stralenstof opgevoerd tot de stratosfeer, en vooral in hoogste lagen waar dan wolkvorming is, nu, kunnen deze lagen een langere tijd werkzaam blijven.

Zij brengen daardoor een zekere temperatuursverandering teweeg, een evenwichtsverandering, en doen ontstaan vooral een zeer sterke verticale luchtstroming.

Deze verticale luchtstromingen op hun beurt kunnen dan soms veroorzaken zeer sterke stormwinden, cyclonen etc. in de lagere luchtlagen. Hierdoor kan bovendien ook ontstaan een betrekkelijk grote verdamping, waarbij echter de wolken tamelijk behouden blijven, zodat deze neerslag in de warmere tijd betrekkelijk weinig in verhouding valt, terwijl daarentegen onder andere omstandigheden - zodra dus de winter bv. in een bepaald gebied intreedt - een verstevigde, een versterkte neerslag te verwachten is. Zo heeft het dus op het karakter van het weer ook invloed. Verder heeft het bovendien invloed - en dat is ook nog wel enigszins van belang - op de eigen straling van de aarde, waarvan het magnetisch veld door dergelijke grotere zelfstralende wolken soms zodanig gewijzigd kan worden, dat daardoor elektrische storingen ontstaan en dit zou de aanleiding kunnen zijn tot het ontstaan van sterke onweersfronten, versterkte noorderlichtverschijnselen etc., zelfs uiteindelijk de oorzaak kunnen zijn voor gewone storingen bij radio-ontvangst, de mogelijkheid van zeer sterke spiegeling waardoor zenders met kleine reikwijdte grote afstanden overbruggen, omgekeerd het praktisch afsluiten van grotere zenders.

Dan bestaat verder het gevaar natuurlijk altijd, dat wanneer meermalen kort achter elkaar dergelijke grotere en krachtige bommen tot ontploffing komen, hierdoor een atoombrand ontstaat. Deze atoombrand betekent een voortdurend sterk toenemende ontbinding van de materie die dan tot zeer actieve materie wordt en daardoor rond zich weer de zaak aantast. Deze mogelijkheid lijkt ons althans voorlopig echter nog wel uitgesloten, zij bestaat echter en zal als zodanig geloof ik nog al invloed op het weer hebben, ik bedoel dan zou er geen weer meer zijn. Het is een verre mogelijkheid, je hoeft er niet al te bang voor te zijn, niet daar vast mee te rekenen, maar het is ook een mogelijkheid. Nu, heb ik het netjes afgeluisterd?

Reactie: Mag ik er nog wat aan toevoegen?

Antwoord: Ja.

Vraag: De allereerste spreker die heeft gezegd dat wij in een evolutietijd leven en dat wij per slot van rekening ook min of meer de natuur beheersen. Maar deze atoombommen, dat is toch eigenlijk geen evolutie maar eigenlijk een vernietiging.

Hoe kan God onze Vader dit toelaten dat eigenlijk duizenden onschuldigen maar moeten lijden om dan maar te zeggen een handje vol geleerden, die dus eigenlijk benutten hun verstand, hun wetenschap benutten om de mensen te vernietigen?

Antwoord: Ja.

Vraag: Waar blijft dan de evolutie?

Antwoord: Zoals Bartel Schwartz zei toen hij het buskruit uitvond, waar heb ik het aan verdiend dat ik zo hoog kan stijgen? Kijk eens, de meeste mensen die zeggen: hoe kan God dat toelaten? En die beschouwen God als een levensverzekering en ze vergeten helemaal dat het menselijk leven waar u zoveel waarde aan hecht in Gods ogen helemaal niet van belang is, want dat is maar een kleine fase.

Vraag: Maar het zijn toch Zijn kinderen.

Antwoord: Natuurlijk en als nu de kinderen vervelend zijn, hè. Thuis is er eentje dat is een dondersteen, die heeft je dwarsgezet, dan kan het toch ook wel eens gebeuren dat je zegt: ja, maar als ik hem alleen straf en naar bed stuur dan helpt het toch niet, allemaal naar bed en dan heb je kans dat er morgen orde is. God is nog verstandiger, God die weet veel meer dan wij allemaal bij elkaar, dus die weet wat Hij doet.

En wanneer die atoombommen de eerste uiting zijn, dan zouden we verder kunnen praten en dan zouden we kunnen zeggen dat de meeste nuttige uitvindingen door de mens over het algemeen gedaan werden in de begin om een ander te pesten.

De eerste wagen die hebben ze heus niet gemaakt om gezellig met de kinderen te gaan toeren, maar die hebben ze gemaakt om dat stuk vlees dat te ver van huis lag naar huis toe te slepen. En de eerste speer die hebben ze heus niet gemaakt om er een toernooi in tonnensteken mee te houden, maar om de beesten en ook elkaar mee te lijf te gaan.

De mensheid die heeft steeds de onschuldigen laten lijden. En als die onschuldigen nu eens werkelijk helemaal onschuldig zouden zijn, wat dan? Dan zouden ze immers veel beter af zijn bij God. En als ze niet onschuldig zijn, dan is een kleine correctie altijd nog wel aangenaam.

Dus God laat geen onschuldigen lijden onder een paar geleerden. Die paar geleerden lijden uiteindelijk ook onder de mensheid, al die onschuldigen z.g., die ze vernietigen.

Want al die onschuldigen, mevrouw, die onschuldigen die vragen het onmogelijke van het leven. Hoe heet dat tegenwoordig? Is het niet geborgenheid van de wieg tot aan het graf?

Ze vragen in het leven dat de verantwoording door anderen wordt gedragen, dat het initiatief door anderen wordt genomen, maar dat zij de profijten ervan plukken.

En elke keer wanneer het zover komt, ja dan moet het ergens vandaan komen, de mensen zelf die maken het niet meer, die vragen meer dan u kunt maken. Dus dan komt er oorlog.

En dan zijn ze misschien onschuldig aan die oorlog, in zuiver formele zin, dan heeft u gelijk, maar ze hebben door hun levenshouding allen totaal schuld aan het feit dat die oorlog een noodzaak werd. Bij de Russische revolutie zeiden ze: de tsaar is onschuldig vermoord.

Vanuit zijn standpunt zouden ze nog gelijk hebben, maar aan de andere kant, die hele kaste die uitgeroeid werd, die had schuld aan wat daar gebeurde, alleen door hun wijze van leven, hun levenshouding, hun wijze als het ware om met andere mensen om te gaan.

En zo kan ik doorgaan. En nu vraagt u van God dat Hij die mensen, omdat ze zich van geen kwaad bewust zijn, zoveel. Ja, maar dat is Gods bedoeling niet. De meester op school zegt toch ook niet: nou jongetje, je hebt daar nu gezegd dat drie keer drie zevenentwintig is, maar je gelooft dat het goed is, dus je hebt die som goed, tien voor rekenen.

Verwacht u dat van God dan wel? De mensheid maakt fouten en voor die fouten krijgt de mensheid de rekening gepresenteerd, of ze zich daar schuldig aan voelen of niet, of ze honderd keer zeggen: "wir haben es nicht gewusst" of dat ze zeggen: "ik wil het niet en ik zal het niet" en het toch doen, of dat ze zeggen: "only we have the right to do", het blijft allemaal precies hetzelfde, één pot nat. Ze denken aan zichzelf, ze stellen eisen voor zichzelf, ze denken niet of veel te weinig aan hun medemensen en aan God. En zolang als ze dat niet geleerd hebben, nu ja, dan zullen de geleerden hun leren om atoombommen te maken en dan trekken ze van leer. En dan is de hoop alleen dat ze genoeg geleerd hebben, genoeg lering getrokken hebben uit de les die ze gekregen hebben, om te beseffen dat dit niet kan.

Maar de mensheid heeft tot nog toe niet geleerd. En nu zegt u: die geleerden die zijn de schuld. Och, als de mensheid tegen die geleerden had gezegd: geef ons atoomovens, geef ons praktische elektriciteitswerken, dan hadden ze die u ook gegeven, maar ze hebben gezegd: geef me eerst de knuppel waar ik een ander mee dood kan slaan en als je nog tijd over hebt, kijk eens dat je een koffiemolen voor me maakt. Dat is de opdracht van de mensheid, we zijn bang. Kijk, het is niet mooi dat die bommen er zijn. Maar och, laat die bommen maar zijn, die zullen waarschijnlijk toch wel niet gebruikt worden. En de ontdekking waaruit die bom is gesproten die kan over duizend jaar nog bestaan, behalve wanneer die bommen natuurlijk gebruikt zijn, dan bestaan die bommen niet meer, maar dan zal de wetenschap ook wel een aardig eindje terugskakelen.

Nu, ik heb geprobeerd het zo klaar en duidelijk als het kan te vertellen, hoor.

Reactie Leiding: Vriend, wij zijn u zeer dankbaar voor uw mooie uiteenzetting, dan mag ik wel spreken namens allen. Is er nog iemand die iets te vragen heeft?

Vraag: Jawel. Er staat op zoveel plaatsen in de Bijbel: als we goed gehandeld en gewandeld hebben dan zullen we uiteindelijk terugkeren tot de jaren van onze jeugd.

Hoe moeten we dat nu eigenlijk uitleggen? Als we oud en grijs zijn - ik zal het nu maar eens zeggen als mens - dat we dan terugkeren tot de jaren van onze jeugd.

Antwoord: Nou, als je het zo zou bekijken dan zou je zeggen: ik word liever maar geen goed mens want anders dan zou ik kinds worden, hè. (Gelach).

Maar dat is er helemaal niet mee bedoeld. Wat zijn de jaren van uw jeugd? Dat is de heerlijke tijd die de een langer, de ander korter mag beleven, dat je leeft in een wereld van liefde, waarin voor je gezorgd wordt, waar je geen aansprakelijkheid hebt, waarin je mag spelen en blij zijn en waarin je eigenlijk intens leeft, meer in een minuut beleeft dan op latere jaren

misschien in een dag. De jaren van de jeugd die daar bedoeld zijn, die zouden we kunnen omschrijven als de tintelende vitaliteit, waarmee je in het leven opgaat, het leven aankunt en de liefdekracht van de geborgenheid waardoor je gedragen wordt en het beleven je tot één voortdurende vreugde wordt. Zo zou ik dat willen zeggen. En als we het allemaal zo bekijken dan zou het misschien een hele hoop beter voor ons zijn. Zijn we zo langzamerhand uitgespeecht vrienden?

Vraag: Ik heb eens gelezen dat de Heilige Johannes van het Kruis de eenwording bereikte met God de Vader, maar hij leefde in de Middeleeuwen.

Nu heeft hij een heel mooi boek geschreven waar die leer in beschreven staat; "de mystieke nacht", "de mistige nacht van de zinnen", "de nacht van de ziel" en de "nacht van de geest". Uiteindelijk bereikte hij kosmisch bewustzijn of eenwording met de Vader. Nu is dat boek te krijgen maar het is feitelijk voor de Middeleeuwen, het is een beetje moeilijk voor ons die in de twintigste eeuw leven. Hoe zou onze vriend dat in de hedendaagse taal feitelijk weergeven, die methode die Johannes van het Kruis gaf om tot eenwording met de Vader te komen?

Antwoord: Mag ik daar even een ander voor nemen? Want daar pas ik eigenlijk niet helemaal zo goed in, ik probeer het wel ernstig te zeggen, maar mijn tong schiet altijd met me uit. Ik zal u een andere vriend geven, want dat is nog wel even de moeite waard misschien. Nou, en dan allemaal bedankt zover en tot ziens.

Goedenavond vrienden.

Ja, de eenwording met de Vader. Dat is natuurlijk een onderwerp dat niet alleen past voor de Middeleeuwen maar het is voor de moderne mens betrekkelijk moeilijk te begrijpen.

Wanneer de mens leeft, dan moet hij eerst gaan door het duister van de ervaringen, men moet geleefd hebben om uit het leven lering te kunnen trekken. Dit nu noemt men de nacht van de zinnen, waarin de zinnen onbeheerst meester zijn en als het ware dromen in het leven en de mens leiden. Wanneer men dit heeft doorgemaakt en de zinnen bemeesterd, dan is de geest de heerser geworden van het lichaam. Deze heerser van het lichaam nu, begint onmiddellijk met eigen grootheid vast te stellen en zal alle handelingen richten op eigen bewustzijn en eigen bewustwording, zichzelf beschouwende als middelpunt van de dingen.

Dit noemt men: de nacht van de geest. Maar hoe kan hij, die niet gestreefd heeft naar een sublimatie van een persoonlijk ik, als een centrum van een persoonlijke wereld, overgaan naar een ander gebied waarbij hij dit prijsgeeft? En dan komt het ogenblik dat men denkt één te kunnen zijn met alle dingen afzonderlijk. De ziel wil leven in de bomen op het veld, wil leven in de sterren, in de vogels, in de bijen, wil mee ruisen met de golven.

Maar in deze veelheid kan zij zichzelf niet zijn. En wanneer zij zo deze belevenissen heeft, dan leeft zij in de nacht van de ziel, waar de ziel nog niet begrijpt en dus niet beheersen kan.

Wanneer nu echter de ziel begrijpt dat zij deel is van al deze dingen waarvan zij begeert deel te zijn, dat zij één kan zijn met het Al, wanneer zij is het brandpunt van het Al, dan begrijpt zij dat zij toe moet streven de oerkracht, de scheppende kracht en de vormenwereld, de gedachtewereld achter zich latend. Vanaf dat ogenblik kan men spreken van een steeds groter wordende eenwording met de Vader. Het eigen ik is - zij het dan als bewustzijnscentrum - nog steeds actief, uitgeschakeld als wilscentrum. De Vader is de wil.

En dan wordt de ervaring - de persoonlijke ervaring - steeds meer verzwakt doordat men deelneemt aan de ervaring van de Vader, het leven van de Vader door zichzelf heen voelt pulsen en de onbelangrijkheid van het persoonlijke ervaren daarbij minder wordt. Zo gaat men op in de Vader en men zal dit misschien hier noemen, niets. Het is echter niet waar, men is bewust en actief deel van de Schepper, maar men leeft niet meer zelf, noch wordt men geleefd, doch men is het leven. Dit nu is uiteindelijk hetzelfde wat door vele filosofen werd gezegd.

God is de scheppende kracht, wij moeten tot God komen, goed, maar wij kunnen niet tot God komen, indien wij niet eerst onze eigen mogelijkheden hebben leren kennen.

Vandaar dat er een tijd is geweest dat het spel van de zinnen religieus waardevol was.

In de latere beschavingen ziet u daar nog steeds de gevolgen van o.a. bij de tempelvrouwen. Toen is er een tijd gekomen dat de mystiek - de voorloper van de exacte wetenschap - begon zich hypothesen bouwende, bezig te houden met het werkelijke zijn van de wereld.

Dat was de strijd van de geest om meester te worden over de stof. Als u een voorbeeld wilt hebben van die ontwikkeling, denkt u aan de oude alchimisten, denkt u aan de moderne chemici. Ik geef toe dat dit een niet volkomen juiste vergelijking is, daar helaas veel van de esoterische waarde van de alchemistische leer verloren is gegaan.

Toch heeft zij de meesterschap over de stof weten te verwerven. Van hieruit moet de mens verder, de geest van de mens heerst op het ogenblik. Johannes zal zeggen: mens laat je dat niet genoeg zijn, al neemt de hele wereld daar genoeg mee, streef verder en tracht niet te leven als heerser van de dingen en met de dingen maar in de dingen, dan zal je de nacht van de ziel beleven. En soms zal het je lijken of je eenzaam bent en of er geen God is, soms zal het lijken hoe dat alle dingen in hun eigen taal tot je schreeuwen en je verdoven, verdoven met de veelheid van ervaring en geluiden. Wanneer je dat ook doorleefd hebt, dan zal je begrijpen dat de geest meester is van de stof, indien de ziel slechts meester is van de geest. Eerst wanneer je dit begrepen hebt, dan mens begrijp je de Drie-eenheid.

En wanneer je de Drie-eenheid begrijpt, dan begrijp je ook de Vader die is in alles, in alle dingen, drieërlei in Zijn uiting en één in wezen. En dan zal je begrijpen dat je als uiting van dat wezen slechts deel van het wezen bent en dan eerst kun je doordringen tot de kern van de Vader en werkelijk met Hem één zijn.

Ik hoop dat ik hiermee de bedoeling van de vrager begrepen heb en dat ik hem een voldoende antwoord heb gegeven op zijn vraag. Is het naar uw genoegen vriend?

Reactie: Buitengewoon, ik ben zeer dankbaar.

Antwoord: Er wordt mij verzocht mee te delen dat over deze Sebastiaan Castellio geen gegevens bij ons voorliggen, althans niet onmiddellijk bereikbaar, maar dat zeer zeker gepoogd zal worden om in een van de volgende vergaderingen dan, deze vraag nog te beantwoorden en een belichting van deze figuur en diens werk te geven.

Zijn er nog vragen die u aan mij wenst te stellen? Niet, dan zult u mij misschien toestaan om nog kort enkele woorden te spreken.

Wij hebben n.l. op deze avond reeds meerdere malen toespelingen gemaakt op de wonderlijke gang van het menselijk bewustzijn en daarbij kwam o.a. naar voren de H-bom en de gebeurtenissen, die eventueel het resultaat daarvan zouden kunnen zijn.

Ik zou hieromtrent het volgende op willen merken: het menselijk wezen is bestand tegen een veel hogere stralingsintensiteit als normalerwijze wordt aangenomen, echter de genetische organen worden soms daardoor aangetast. Een voortdurende voortzetting van het brengen van stralende stoffen in de atmosfeer van de aarde in meer dan normale hoeveelheden, zou dus ten gevolge hebben een langzame maar onhoudbare verandering van het ras.

Deze verandering van het ras behoeft niet te zijn - wat men foutievelijk, meen ik, aanneemt op het ogenblik - een ontwikkeling tot het gedrochtelijke en het onvolkomene, ofschoon juist in het begin hier zeer zeker ook rekening mee te houden valt, maar het ras zal zichzelf steeds versterken totdat het in staat is de stralingsvoorwaarden die op de aarde dan geboden worden, op normale wijze te verwerken.

In verband hiermee is het misschien interessant om aan te halen dat er planeten zijn - niet in uw eigen zonnestelsel, maar wel in uw melkwegstelsel - waarop levende wezens, geen denkende wezens overigens, ofschoon er ook wel denkende wezens in uw Melkweg leven, niet mensen, maar zich hebben aangepast aan stralings- verhoudingen die gelijk komen aan een tienvoudige zonnestraling met een veel grotere doordringingskracht dan hier op aarde bekend is, door een veel ijlere atmosfeer.

Het eigenaardige nu is dat deze vormen, na oorspronkelijk zeer veel verkreupelingen vertoond te hebben, zijn teruggekeerd tot een zeer weinig gewijzigde vorm die met de oervorm in de meeste opzichten overeenkomt, de weefsels echter zijn veel krachtiger.

En deze plantaardige wezens bestaan dan ook nog steeds verder voort, vermenigvuldigen zich normaal. Ik hoop u hiermee een klein beetje moed ingesproken te hebben.

Een atoombom betekent niet zelfs de ondergang van het menselijk ras. Verder mag ik dan ook nog het volgende opmerken: de H-bom is geen militair geheim meer.

Er zijn op het ogenblik echter preparaten die voor de mensheid veel gevaarlijker zijn en die m.i. eerder in toepassing zullen worden gebracht, wanneer dit noodzakelijk mocht blijken, dan atoombommen. De enige reden voor verbruik die misschien zou bestaan is, dat men het zonde vindt om ze daar te laten liggen, waar u nu toch een vijand hebt waar u ze op kunt gooien.

Maar zelfs dan lijkt het mij aannemelijk dat de vrees voor represailles dergelijke vriendelikheden toch wel binnen de perken zullen kunnen houden.

U hoeft zich daar dus niet bezorgd over te maken. De oorlogstechniek van uw eeuw heeft echter voorbereid de vredestechniek van de drie komende eeuwen. En veel van wat er heden voor oorlogsdoeleinden wordt geschapen, zal later van de grootste waarde blijken voor het behoud van de mensheid, van de wereldbevolking en het welzijn daarvan.

Niets gebeurt nutteloos, ook niet het uitvinden van een oorspronkelijk vernietigingswapen. Wanneer deze dingen zich ontwikkeld hebben - en deze ontwikkeling zult u voor 1964 zien - zult u begrijpen hoe er naast veel leed, de wereld werd gegeven een grootse gave n.l. de onafhankelijkheid in steeds grotere mate van de tot nog toe erkende natuurlijke bronnen op uw aarde. En dit is iets wat noodzakelijk is, want bij het toenemen van uw bevolking en de vergroting vooral van levenseisen, de verhoging van levenspeil en levensstandaard, is het onmogelijk dat uw wereld langer dan duizend jaar blijft voortbestaan en nog mensen draagt, wanneer deze eisen gelijk blijven en ook de middelen om daaraan te voldoen.

Echter deze ontwikkeling - de oorlogsontwikkeling - is de absolute ontkenning van de waarde o.a., van de theorie van Malthus.

Ik dank u voor uw aandacht voor dit laatste en ga het woord overgeven aan de laatste spreker die de avond op de u bekende wijze zal sluiten.

Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

"Het Schone Woord". U kunt mij opgeven een maximum van zes woorden - zelfstandige naamwoorden bij voorkeur - en ik zal trachten daaruit dan voor u te maken een samenhangend geheel en dit dan verwerken op de misschien ietwat woord-magische wijze die in deze rubriek nu eenmaal gebruikelijk is.

Mag ik u dan verzoeken om deze woorden te noemen?

Reactie: Hoogtij - Zwaan - Piramide - Kermis - Gods Liefde - Trouw.

Antwoord: Wie nog in de kermis van de wereld trouw blijft aan zijn God en gelooft in Gods liefde treedt nader tot de inwijdingstempel van de piramide en zal gelouterd, als een smetteloze zwaan verder glijden over de wateren des levens tot hij de bevrijding bereikt heeft. Is dat voor u voldoende?

Reactie: Ja.

Kermistij, klatergoud,
 Geluid dat huilend stout
 De wereld tracht te overbluffen.
 Mensen, die half bedronken gaan,
 Of als waanzinnige nuffen
 Zich aanstellend, proberen te bewijzen
 Dat zij het leven en 's levens kermis
 Als grootste schoonheid prijzen,
 En de wijsheid van het leven kennen.
 Trouw, wie is nog trouw?
 Een kermis van het leven
 Trouw te geven,
 Dat betekent jezelf te beperken,
 Dat betekent te werken
 Niet alleen voor jezelf maar voor anderen.
 Trouw geloven? Waar is het bewijs?
 Welke prijs
 Wordt betaald voor het geloof?

Beroof uzelf toch niet
Van een klein beetje aardigheid
In een wereld zo vol van verdriet
Alleen omwille van de trouw.
Zo ontglijdt de werkelijkheid de mensen,
Hoe ware het te wensen
Dat het anders zou mogen zijn,
Want klein als de mens is in z'n leven,
Staat er boven de Schepper,
Die alles het aanzien gegeven heeft,
Die alles wat leeft
In grote liefde gadeslaat.
Wie trouw aan God door 't leven gaat,
Ontzeggende zelfzucht, haat,
Gelovend in die liefde Gods
Die hem beschermen zal,
Die nadert dra de piramide
Die daar staat als een rots in het dal?
Zal binnengaan door smalle gangen
Van angst en nood en hartepijn,
Zal zich al haast verzwolgen
Voelen door het leven
En de wijn, de wijn der eeuwigheid
Wordt hem nog niet gegeven.
Hij Zal moeten gaan
De duistere baan
Van kamer tot kamer
En wachten, wachten,
Dagen, weken, maanden lang,
Eenzaam tot de zang,
De zang der eeuwigheid
In de stilte zacht gaat klinken.
De wanden vernevelen zich,
De wereld schijnt te zinken in het niet.
En dan, dan ziet,
Wie zover dorst te gaan,
De wereld in werkelijkheid,
Ontdaan van de waan;
Hij ziet achter het klatergoud
Van de houten façade,
Hij ziet hoe de mensheid
Schijnbaar speelt,
Maar in werkelijkheid
Strijdt, zonder genade.
Hij ziet hoe het onrecht de mensen bedeeft,
In werkelijkheid vaak hun wonden heelt;
Hij ziet hoe Gods hand zich beschermend strekt
Over al wat leeft en telkens weer wekt
De krachten van het goed.
Hij begrijpt het geheim van de offeraar,
Het geheim van het louterend bloed,
Het geheim van de dood
En alle nood
Ontvalt, rust komt in hem
Vreë zo groot
Dat zij haast lijkt
Een wereldlijke dood.
En dan zal hij zachtken verder gaan
En trekken, en trekken een levensbaan,

Stil, zwijgzaam, rein als een zwaan,
Gedreven door de winden Gods
Zeilt hij voort van de donkere rots
Der piramide, den einder toe.
En 't oog dat hem ontmoet
Ervaart een ogenblik van schoonheid
En denkt, 't is goed te zijn
Waar dit nog steeds bestaat,
Maar begrijpt niet de liefde Gods
Die dit steeds weer gebeuren laat.
Wanneer gij op wilt gaan,
Bedenk, dat kost veel pijn,
Lijden, strijden, zonder eind,
Verbannen, eenzaam zijn.
Zwaar is de prijs, maar hoog het loon,
Want wie als ingewijde de proef doorstaat
Die wordt als heerser van de dood
Getoond de liefdemacht van Hem
Die allen gadeslaat,
En telkens weer Zijn liefde
De wonden helen laat,
De wonden door mensen elkander geslagen,
Omdat ze elkaar niet dúrven verdragen.
Maar eens, eens gaat die tijd voorbij,
Dan rijst het kruis,
Het kruis dat de piramide kroont,
De top. Dan is de wereld vrij
En vrij de geest
Die onbevreesd
Gaat tot in de tempel,
De tempel die is het gezegende land
Door God aan de schepping beloofd,
Dan rust men, behoed door Zijn hand.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.